RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 81.385 van 28 juni 1999
in de zaak A. 83.004/VII-17.954.

In zake : de stad MENEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomende partij :

de n.v. FORTUNA GAMING,
gevestigd te MENEN,
Kortrijksestraat 326.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad MENEN op 18 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 januari 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep dat de n.v. FORTUNA GAMING had ingesteld tegen het besluit van 17 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van een lunapark met 40 automaten aan de Rijselstraat 261 te Menen, gedeeltelijk gegrond wordt bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt verleend voor één jaar op proef;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat de n.v. FORTUNA GAMING met een verzoekschrift van 10 april 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. <u>Ontvankelijkheid van de vordering</u>

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. <u>Gegrondheid van de vordering</u>

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. **<u>Moeilijk te herstellen ernstig nadeel</u>**

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in essentie aanvoert dat de rust en veiligheid van het betrokken woongebied wordt bedreigd, doordat ten gevolge van de bestreden vergunning het gevaar voor criminaliteit toeneemt;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen er terecht op wijzen dat het aangevoerde nadeel puur hypothetisch is; dat dit des te meer zo is, nu het bestreden besluit slechts een proefvergunning voor één jaar verleent, hetgeen de bevoegde overheid precies moet toelaten, na proefondervindelijk onderzoek van de milieugevolgen van de inrichting, met kennis van zaken uit te maken of de vergunning "defini-

tief" kan worden afgeleverd; dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. FORTUNA GAMING in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**